

Oren & ogen in Oman – Mo-Ajok (VRR Intranet)

Wat kunnen wij leren van Oman? Wat kan Oman van ons leren? Wat zijn de verschillen tussen Oman en Nederland? Mo-Ajok geeft antwoord op deze vragen en hij geeft ons meer insights van zijn bezoek aan Oman. Lees zijn verhaal!

Wie ben je en wat is je functie?

Mijn naam is Mo-Ajok en ik ben werkzaam in Hoogvliet bij (Centrum) Industriële Veiligheid van het Landelijk Expertise Centrum - Brandweer Besluit Risico Zware Ongevallen (BRZO). Ik ben programmamanager omgevingsveiligheid en werkzaam als woordvoerder bij de VRR. Na de bekende incidenten bij o.a. Chemiepack en Odfjell en de interne onderzoeken is gebleken dat de Veiligheidsregio's verschillen op het gebied van vergunningverlening, toezicht en handhaving. Ook is gebleken dat de samenwerking met de omgevingsdiensten niet altijd vlot verliep en soms lokaal verschillen. Tegelijkertijd is ook de omgevingswet in aantocht en hebben we voor 4 jaar een budget gekregen om de samenwerking te verbeteren waar dat nodig is.

Waarom was je namens de VRR in Oman?

Samen met de functionaris van DCMR, Robert Mout, en de functionaris van de Inspectie Sociale Zaken en Werkgelegenheid, René van Dort, was ik in Oman. Door de kennis en de ervaring die onze organisaties van 1999 hebben opgedaan in de Rotterdamse Havens op het gebied van vergunningverlening, toezicht en emergency respons, zijn andere landen hier nieuwsgierig naar geworden. Daarom heeft Port of Sohar uit Oman ons gevraagd hen te helpen met het opstarten van verschillende veiligheidsaspecten, zoals ambulancezorg, rampenbestrijding en reguliere brandweertzorg. Deze opdracht heeft Port of Sohar ook gegeven aan de DCMR en het Havenbedrijf. Ze willen dat wij met een 'Europese bril' naar de veiligheidsaspecten kijken.

Wat hebben jullie daar gedaan?

Wij zijn bij zeven grote industriële bedrijven geweest die vergelijkbare activiteiten hebben als dat van de industriëlen in Rotterdam. Wij hebben gekeken hoe de bedrijven zijn voorbereid op incidenten en hoe hun dagelijkse gang van zaken zijn georganiseerd op milieu- en arbeidsaspecten. Na de inspectie hebben wij gedeeld hoe de bedrijven scoorden op de SEVESO-aspecten. SEVESO is de Europese regelgeving waar ons Besluit Risico's Zware Ongevallen is op gebaseerd.

Daarnaast hebben we een drukbezochte workshop gegeven waar 70 functionarissen van verschillende bedrijven en ministeries naartoe zijn gekomen. De thema's waren safety leadership en safety culture.

Wat zijn de verschillen?

De haven van Rotterdam is veel groter dan de havens van Oman. Daarbij kan in Rotterdam alles verder vervoerd worden via de rivieren en de buisleidingen, maar Oman doet dat niet. In Oman wordt alleen de olie via buisleidingen vervoerd. Oman heeft ook geen spoor, dus alles moet met de vrachtwagen vervoerd worden. Maar dat neemt niet weg dat Sohar een haven is met veel potentie en lef, tevens is het geografisch op een strategische plek gelegen.

Een leuk klein verschil is dat wij buisleidingen onder de grond hebben, maar omdat het in Oman niet vriest zijn ze daar veelvuldig bovengronds. Ook hebben de bedrijven in Oman momenteel allemaal afzonderlijk een bedrijfsbrandweer op hun terrein, maar wij kennen sinds 1997 voornamelijk één gezamenlijke brandweer.

FACTS	Oman
Oppervlakte:	300.000km ²
Inwoners:	4 miljoen
Industrie:	3 grote industriële gebieden
Eten:	Traditioneel, Midden-Oosten, Azië en Afrika.
Kleding:	Europees, hoofddoek, djellaba – mannen voornamelijk wit gekleed

Wat kunnen wij van Oman leren?

In Oman worden de mensen vanuit het kantoor (denk daarbij aan o.a. receptionisten, medewerkers administratie) regelmatig bij het proces op de werkplaats betrokken. De mensen op kantoor hebben geen blinde vlek voor de gewenning op de werkplaats. Dit geeft een nieuwe en andere kijk op de situatie. Hier kunnen wij ook van leren. Als je erg gefocust bent op je werk, dan kunnen sommige dingen je niet meer opvallen. Een ander geeft sneller opmerkingen over hetgeen dat jou niet was opgevallen.

In Muscat, de hoofdstad van Oman, was vroeger de industrie gevestigd. Door de opkomst van veel toeristen per cruiseschip was dit geen ideale plek meer. Daarom is de industrie verplaatst naar een andere plek waar weinig mensen wonen en komen. Oman heeft meer ruimte dan Nederland, dus het indelen van woon- of werkgebied is gemakkelijker. Waar wij van kunnen leren is dat we een betere scheiding maken tussen woon- en werkgebied.

Een industriële brandweerles uit Oman

In Nederland houden we 8 minuten opkomsttijd aan, ook in het industriegebied. In Oman zetten ze zo snel mogelijk koel- en bluswater in. Hier hebben ze de "5 to 10 to 15 minutes rule" voor.

5 minuten: Wanneer er niet toereikend wordt ingegrepen raken de kabels doorgebrand.

10 minuten: Kunnen aangestraalde leidingen en vaten een 'bleve' bewerkstelligen.

15 minuten: Kunnen installaties volledig falen.

En wat kan Oman van ons leren?

Oman kan leren van de incidenten die in ons land hebben plaatsgevonden, zodat zij die in hun land kunnen voorkomen. Oman heeft zoals gezegd een duidelijke scheiding tussen het woongebied en de

industrie. Er zijn plannen om in de nabijheid van het havengebied woonwijken te plaatsen. Met de kennis die wij hebben adviseren we juist om dit niet te doen. Wij merken in Rotterdam dat dit veel problemen met zich mee brengt op het gebied van geluid, lucht en veiligheid.

Oman zou ook meer kunnen organiseren op het gebied van samenwerkingen met publieke en private organisaties en wellicht wetenschappers. Er kan echt aandacht geschonken worden aan de wederzijdse verwachtingen.

Wat viel je op?

Wat mij persoonlijk het meest opviel was dat ik met grote vooroordelen naar Oman ging, maar toen ik daar kwam viel het allemaal mee. Men heeft de verschillende industriële en repressieve aspecten redelijk op orde en wanneer dit niet volledig is, wil men het graag verbeteren. Wat ik ook bijzonder vond is dat de havens van Oman vroeger vissersdorpen waren. Toen kwam het idee om de welvaart van het land te verbeteren, dus er werd besloten om van de vissersdorpen havens te maken. En dat is na jaren nog gelukt ook!

Hoe was de cultuur?

Wat mij in het Arabische land opviel is dat er veel respect is voor de Sultan van Oman. Hij heeft het grote idee over de investering in de infrastructuur mogelijk gemaakt.

Verder waren de mensen heel vriendelijk en behulpzaam. Ze stelden zich redelijk open en veel thema's waren bespreekbaar. Toch zijn de mensen in Oman meer terughoudend over privé-zaken dan dat wij in Nederland zijn.

Qua kleding droegen de mensen vooral westerse en witte kleding, omdat dat koelend is. Andere droegen traditionele kleding. Veel vrouwen hadden een hoofddoek en/of een djellaba, maar ook hoge hakken en jeans. Je ziet dat men geëmancipeerd is, want er waren best veel vrouwen die een hoge positie hadden.

Buiten dat je traditioneel kon eten, heb ik ook gerechten gegeten uit India, Turkije en Brazilië. In Oman zijn expats en migranten uit alle landen gevestigd en zij hebben hun eten meegenomen naar de Omaanse keuken.

Ga je nog eens terug?

Misschien, of zoals daar gebruikelijk gezegd: in shallah! Omdat wij een meerjarig masterplan hebben met Port of Sohar, gaan mijn collega's vast nog eens terug. Mensen in Oman polsen vaak of je wilt overwegen om een overstap te maken naar Oman. En dat raad ik iedereen die een beetje avontuurlijk, flexibel en open minded is ingesteld absoluut aan. En als je daar bent en het werk het toelaat, is de baai, de grote Moskee, het strand, de horeca en de vibe van Muscat echt de moeite waard om te bezoeken.